

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **J. Š.**, bytem A., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem
Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 15.7.2011 proti rozhodnutí
Krajského úřadu Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/8, 360 21 Karlovy Vary –
Dvory, ze dne 8.7.2011 č.j. X o *příspěvek na bydlení*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 8.7.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, č.j. X vydané dne 17.5.2011 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. došlo i ke změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, takže s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**), který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 8.7.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou doplněnou žalobou datovanou 15.7.2011 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí KÚ č.j. X ze dne 8.7.2011, jímž byl k jeho odvolání změněn výrok rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš (dále jen **ÚP**), č.j. X vydané dne 17.5.2011, o snížení dávky státní sociální podpory *příspěvek*

na bydlení žalobci z 1.315,-Kč na 846,-Kč měsíčně ode dne 1.3.2011 do 30.6.2011 (dále jen **rozhodnutí ÚP**) tak, že před slova: „§ 3 zákona“ se vkládají slova: „§ 2 a“ a ve zbylé části bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

Žalobce v žalobě ve znění doplnění ze dne 16.8.2011 mimo jiné uvedl, že napadené rozhodnutí se neopírá o zákonná ustanovení, nezabývá se jeho námitkami, popírá logiku věci, lživě a zmateně popisuje sled věcí, zákonná ustanovení jsou vykládána „samovůli pisatele-ky“, užití § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu (tj. **zákon č. 500/2004 Sb.**) je „nepřístojné“; rozhodnutí tedy nedodržuje právní rámec, úmyslně prodlužuje zákonné lhůty, jsou mu odepírána základní práva a je diskriminována jeho osoba. Konkrétně žalobce namítá chybné označení rozhodnutí ÚP, neuvedení data Oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory č.j. X a datum jeho vypravení, neuvedení údaje o jeho námitce proti tomuto oznámení; žalobce má výhrady vůči označení správního orgánu, tj. ÚP a také, že nebyl upozorněn úředníky na novou adresu ÚP. Dále uvedl, že není pravda, jak uvádí žalovaný, že ÚP konstatoval, že přeplatek na dani z příjmu fyzických osob je započitatelným příjmem dle § 5 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) z. č. 117/1995 Sb., neboť toto zařazení učinil až KÚ, přitom však dle žalobce vrácení úlevy na dani za poplatníka není započitatelným příjmem (pro příspěvek na bydlení), neb se jedná o nezdanitelnou zákonnou úlevu na dani za poplatníka v každém měsíci z jeho závislé pracovní činnosti. Závěrem navrhl vydání rozsudku, jímž bude napadené rozhodnutí i rozhodnutí ÚP zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Rozhodnutím ÚP ze dne 9.5.2011 *vypraveným dne 17.5.2011* bylo rozhodnuto podle § 24 až § 27 a § 52 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen **zákon o SSP**) a § 3 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu (dále jen **zákon o ŽM**), o snížení dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení žalobci z 1.315,-Kč na 846,-Kč měsíčně ode dne 1.3.2011 do 30.6.2011 s odůvodněním, že životní minimum žalobce činí 3.126,-Kč, příjem 29.544,-Kč (*bez uvedení bližších údajů*) a průměrný měsíční příjem rodiny, tj. žalobce, za 4. čtvrtletí roku 2010 činí 9.848,-Kč, takže součin této částky a zákonného koeficientu 0,3 činí 2.954,40 Kč; vzhledem k tomu, že náklady na bydlení ve výši 3.800,-Kč přesahují částku 2.954,40 a současně částka 2.954,40 Kč není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení (= 4.406,-Kč), vzniká žalobci nárok na příspěvek na bydlení ve výši 846,-Kč [3.800 – (9848 x 0,3)]. (*Poznámka soudu: Kupodivu v rozhodnutí ÚP ze dne 1.6.2011 č.j. X (věc vedená u zdejšího soudu pod sp.zn. 17A 56/2011) je za stejné 4. čtvrtletí r. 2010 uvedený příjem žalobce 24.855,-Kč oproti shora uvedenému 29.544,-Kč.*)

Žalobce rozhodnutí ÚP napadl *včasným odvoláním ze dne 30.5.2011* s tím, že se správní orgán neřídil právním názorem KÚ vysloveným v rozhodnutí ze dne 1.4.2011 č.j. X, jímž bylo zrušeno rozhodnutí ÚP v Chebu, oddělení státní sociální podpory, ze dne 22.2.2011 č.j. X, protože rozhodnutí ÚP ze dne 9.5.2011 je ještě horší, je plně zmatečných frází nemající žádný zákonný podklad; navíc jde zřejmě o úmyslné prodlužování správních lhůt k vydání rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 8.7.2011 popsal KÚ průběh řízení a mimo jiné uvedl, že v přezkoumávaném rozhodnutí zjistil pouze nedostatek v absenci citace § 2 zákona o ŽM, když tento nedostatek nemá vliv na rozhodnutí ve věci, proto tuto vadu odstranil změnou výroku přezkoumávaného rozhodnutí; rovněž se vyjádřil k odvolacím

námítkám žalobce a neshledal je důvodnými. Dále bylo uvedeno, že dle § 27 zákona o SSP výše příspěvku na bydlení činí za kalendářní měsíc rozdíl mezi normativními náklady na bydlení (§ 26 zákona o SSP) a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30. Pokud jsou však náklady na bydlení nižší než normativní náklady na bydlení, náleží příspěvek na bydlení ve výši rozdílu mezi náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30; výpočet příspěvku na bydlení provedený ÚP je dle KÚ zcela v souladu s § 27 zákona o SSP.

Po doručení žaloby KÚ ve svém písemném vyjádření ze dne 14.10.2011 mimo jiné navrhl zamítnutí žaloby, souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a uvedl, že z prvního žalobního bodu není zřejmé, proti čemu směřuje a čeho se žalobce domáhá. Rozhodnutí č.j. X ze dne 09.05.2011 bylo vypraveno, tj. vydáno, dne 17.05.2011 a nemusí se do rozhodnutí uvádět skutečnosti účastníku zřejmé a to, že na základě jím podané námítky vydal ÚP rozhodnutí č.j. X ze dne 09.05.2011. Dále uvedl, že ve svém rozhodnutí ze dne 08.07.2011 č.j. X poučil žalobce, že odvolání směřoval k nesprávnému správnímu orgánu. Dle § 2a zákona o SSP, ve znění zákona č. 73/2011 Sb. účinného od 1.4.2011, je místně příslušným správním orgánem Úřad práce České republiky-Krajská pobočka v Karlových Varech, Kontaktní pracoviště Aš. Žalobci byla tato skutečnost velmi dobře známa, neboť veškeré písemnosti, které byly zasílány žalobci, jsou označeny hlavičkou výše uvedeného ÚP. Rovněž bylo poukázáno na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Ads 137/2007-61, dle něhož se za započitatelný příjem dle zákona o SSP považuje vrácení daně z příjmů, i na potvrzení Finančního úřadu v Aši ze dne 1.4.2011, dle kterého byl žalobci vrácen přeplatek na dani za rok 2007 a 2009 celkem ve výši 29.544,-Kč. Dle § 6 písm. b) zákona o SSP je rozhodným obdobím u příspěvku na bydlení období kalendářního čtvrtletí předcházející kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje. K zaúčtování vrácení přeplatku na dani za rok 2007 a 2009 došlo dne 06.10.2010, tudíž se tento započitatelný příjem projevil ve výši dávky příspěvek na bydlení nejen v následujícím kalendářním čtvrtletí, ale také ve II. čtvrtletí roku 2011, a to z důvodu výše částky vráceného přeplatku daně.

Ze zaslaného správního spisu vedeného ohledně žalobce soud zjistil, že jsou v něm mimo jiné založeny listiny týkající se žalobce:

- kopie dokladu o výši čtvrtletního příjmu ze dne 14.1.2011 za 4. čtvrtletí 2010 – příjmy 0,- Kč;
- kopie dokladu o výši nákladů na bydlení ze dne 14.1.2011 (A., nájemní bydlení, výše nájemného 3.800,- Kč měsíčně);
- potvrzení Finančního řízení v Aši ze dne 1.4.2011 o výši vyplacených přeplatků na dani z příjmů fyzických osob (dále jen **DPFO**), dle něhož byl žalobci dne 15.10.2010 vrácen přeplatek za rok 2009 ve výši 24.855,-Kč a dne 22.10.2010 za rok 2007 ve výši 4.689,-Kč, tedy celkem 29.544,-Kč;
- kopie oznámení ÚP ze dne 20.4.2011 o změně výše dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení se snižuje od 1.3.2011 do 30.6.2011 z částky 1.315,-Kč na 846,-Kč měsíčně + námítky žalobce proti oznámení;
- kopie rozhodnutí ÚP a kopie odvolání žalobce ze dne 30.5.2011 proti tomuto rozhodnutí;
- rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011, které bylo doručeno žalobci dle kopie doručenký dne 14.7.2011 (pr. moc dne 14.7.2011).

Po doručení vyjádření KÚ žalobce podal repliku ze dne 26.10.2011, ve které řeší pojmy „datum vydání“ rozhodnutí a „předání k poštovní přepravě“, podivuje se nad tím, že za „žalovaný odbor sociálních věcí“ odpovídá odbor legislativní a právní, když odvolacím orgánem Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Karlových Varech, kontaktní pracoviště v Aši, oddělení státní sociální podpory, je Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Karlových Varech, žalovanému nepříslušelo v této věci jednat – žalobce má za to, že došlo k trestnému činu a podvodnému jednání; žalobce opět zpochybňuje aplikaci § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Závěrem žalobce uvádí, že v dané věci nelze vzhledem ke spáchání trestného činu aplikovat návrh rozhodnutí o vrácení věci žalovanému k novému rozhodnutí, neboť toto žalovanému nepřísluší, a proto navrhuje, aby soud sám vydal rozhodnutí a částečně tak napravit křivdy, kterých se žalovaný úmyslně dopouští vůči žalobci a sám informoval nadřízené těchto úřadů o trestním chování jejich úředníků.

Žalovaný v podání ze dne 7.11.2011 k replice žalobce uvedl, že se dále k věci vyjadřovat nebude a trvá na svém vyjádření ze dne 14.10.2011. Žalobce zaslal soudu ještě podání ze dne 16.12.2011, ve kterém opětovně vyjádřil svůj názor na konání žalovaného.

V dané věci se jedná o dávku upravenou v §§ 24 – 28 zákona o SSP (ve znění účinném do 31.12.2011) a například:

Dle § 24 odst. 1 - podmínky nároku na příspěvek na bydlení

Nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže

a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a

b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

Podle § 27 odst. 1 až 3 - výše příspěvku na bydlení

Výše příspěvku na bydlení činí za kalendářní měsíc rozdíl mezi normativními náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35.

Pokud jsou náklady na bydlení nižší než normativní náklady na bydlení, náleží příspěvek na bydlení ve výši rozdílu mezi náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35.

Pokud rozhodný příjem rodiny, z něhož se vychází při stanovení výše příspěvku na bydlení, nedosahuje částky životního minima rodiny, započítává se pro stanovení výše příspěvku na bydlení jako rozhodný příjem rodiny částka odpovídající životnímu minimu této rodiny.

Dle § 28 - vláda nařízením stanoví vždy k 1. lednu pro období do 31. prosince následujícího kalendářního roku výši

a) nákladů srovnatelných s nájemným podle sdělení Českého statistického úřadu o imputovaném nájemném,

b) částek, které se započítávají za pevná paliva podle změny spotřebitelských indexů pevných paliv,

c) částek normativních nákladů na bydlení podle nárůstu nájemného a nákladů srovnatelných s nájemným a změny indexů spotřebitelských cen pro část nákladů na bydlení uvedených v § 25 odst. 1 písm. c), popřípadě rozdělení obcí podle počtu obyvatel pro stanovení normativních nákladů na bydlení.

Podle § 5 odst. 2

*Do rozhodného příjmu se započítává každý z příjmů uvedených v odstavci 1 samostatně, a žádný z takových příjmů nelze snížit o ztrátu z jiného druhu příjmů ani o ztrátu ze stejného druhu příjmů, k níž došlo za jiné období než za období, za něž se rozhodný příjem zjišťuje. Jestliže z dávek státní sociální podpory započitatelných do rozhodného příjmu [odstavec 1 písm. f) a g)] oprávněná osoba nebo osoba společně posuzovaná uhrazuje přeplatek na dávce (§ 62) nebo uhrazuje částky, které jí byly poskytnuty na uvedených dávkách neprávem nebo proto, že uvedená dávka byla poskytnuta v nesprávné výši, snižuje se rozhodný příjem o částku této úhrady v tom rozhodném období, v němž k takové úhradě došlo. **Byla-li poplatníkovi daň z příjmů zvýšena, popřípadě snížena daň z příjmů podle zákona o daních z příjmů, příjem uvedený v odstavci 1 se o toto zvýšení snižuje, popřípadě se o toto snížení zvyšuje v tom kalendářním roce, zjišťuje-li se rozhodný příjem za kalendářní rok, nebo v tom kalendářním čtvrtletí, zjišťuje-li se rozhodný příjem za kalendářní čtvrtletí, v němž došlo k takovému zaúčtování. Věta čtvrtá platí obdobně, jde-li o přeplatky nebo nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistném na veřejné zdravotní pojištění.***

Dle § 6 písm. b)

*Rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, je jde-li o **příspěvek na bydlení období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje.***

*Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech státní sociální podpory *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).*

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 8.7.2011.

Ústního jednání konaného u zdejšího soudu dne 21.11.2012 se nezúčastnil žalobce ani

žalovaný, který se však písemně omluvil, a souhlasil s jednáním v jeho nepřítomnosti.

K otázce přezkoumatelnosti správních rozhodnutí se vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen **NSS**) rozšířeným senátem v *usnesení ze dne 19.2.2008, č.j. 7Afs 212/2006-74*, v němž uvedl, že: „*je nepřezkoumatelné takové rozhodnutí odvolacího správního orgánu, pokud rozsah provedeného správního přezkoumání nenalezne odraz v písemném odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu*“. K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS také v *rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010*, v němž v návaznosti na shora citované usnesení rozšířeného senátu konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

Nepřezkoumatelnost napadeného správního rozhodnutí, která je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, zjišťuje soud *ex offio*. K učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004).

V této věci se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů uvedených v žalobě a nekonkrétně namítal nepřezkoumatelnost, když za konkretizaci nelze považovat citaci metodického pokynu.

Soud v této věci shledal ze strany správních orgánů taková pochybení, která odůvodňují zrušení napadeného rozhodnutí KÚ i jemu předcházejícího rozhodnutí ÚP ze dne 9.5.2011, jelikož z nich není zjistitelné, kdy byla žalobci vyplacena skutečně částka přeplatku DPFO a na základě jakých rozhodných skutečností byla zohledněna částka 29.544,-Kč a nikoli částka 24.855,-Kč v příslušném čtvrtletí (viz shora), navíc se jeví nelogickým, aby zjištěný příjem za stejné období, 4 čtvrtletí roku 2010, způsobil dvakrát snížení téže předmětné dávky od 1.1. do 30.6.2011 a poté i od 1.3. do 30.6.2011, ačkoliv k žádným rozhodným změnám ohledně žalobce nedošlo.

S ohledem na uvedené lze proto dojít pouze k závěru, že ve velmi citlivé sociální oblasti není kvalitní ani srozumitelný takový zákon, který neposkytuje občanovi ani jistotu, že dávka v přiznané výši bude vyplácena beze změny alespoň po nepříliš dlouhou dobu jednoho čtvrtletí roku, ačkoliv rozhodný příjem pro přiznání dávky se zjišťuje dle zákona (§ 6 b) z kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje; uvedené způsobuje chaos nejenom pověřeným osobám správních příslušných orgánů při rozhodování o těchto dávkách, ale i příjemcům dávek s ohledem na jejich stávající finanční situaci atd. (plánování výdajů).

Soud se zabýval předmětnou žalobou v rámci vymezeném obsahem napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 8.7.2011 a žalobními body uvedenými v žalobě a shledal ze strany rozhodujících správních orgánů taková pochybení, jež odůvodňují zrušení napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí ÚP č.j. X vydané dne 17.5.2011, totiž vykazuje vady, pro které je nesrozumitelné, tedy i nepřezkoumatelné, ač dle vyjádření žalovaného byla rozhodnutí vydána po důkladném vyhodnocení všech právních i skutkových okolností konkrétního případu. Je nutno konstatovat, že KÚ jako odvolací orgán se sice snažil napravit nedostatky rozhodnutí ÚP (správní orgán I. stupně) ze dne 9.5.2011, což se mu však plně nepodařilo. Kupodivu *zůstalo zcela bez povšimnutí, že v rozhodnutí ÚP ze dne 9.5.2011 je vycházeno z příjmu žalobce ve 4. čtvrtletí roku 2010 pravděpodobně na základě potvrzení Finančního úřadu v Aši ze dne 1.4.2011 v celkové výši 29.544,-Kč, ale v rozhodnutí ÚP č.j. X ze dne 1.6.2011 týkající se téže dávky, tj. příspěvku na bydlení, a téže osoby, tj. žalobce, je uvedena jako příjem ve stejném období částka 24.855,-Kč, ačkoliv se jedná o stejnou dobu (dávka přiznaná pro první pololetí roku 2011), přičemž o odvoláních v uvedených věcech vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. shora uvedenou a 17A 56/2011 bylo rozhodnuto KÚ téhož dne 8.7.2011.* Soud tudíž dospěl k závěru, že rozhodnutí ÚP ze dne 9.5.2011 i následné rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011 jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost. Ohledně předmětné dávky však KÚ nepochybil, když k odvolání žalobce změnil, tj. doplnil, výrok rozhodnutí ÚP, jak uvedeno shora, i když dle představy soudu by odůvodnění rozhodnutí KÚ i ÚP mělo být srozumitelnější nejenom pro žalobce uvedením všech rozhodných skutečností.

S ohledem na shora zjištěné **soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí KÚ ze dne 8.7.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí ÚP č.j. X vydané dne 17.5.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), protože jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a **věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení** (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. *Příslušný správní orgán v této věci „začne tzv. od začátku“ a vydá nové rozhodnutí po zahájení řízení, jsou-li pro to splněny všechny zákonné podmínky, o snížení příspěvku na bydlení žalobci v prvním pololetí roku 2011, jehož výrok i odůvodnění bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy a i s dostatečně vyjádřeným shora citovaným názorem zdejšího soudu (např. lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu uvedeny). Ze správního spisu není patrný důvod snížení příspěvku na bydlení rozhodnutím ÚP ze dne 9.5.2011 od 1.3. do 30.6.2011 a poté shora uvedeným rozhodnutím ÚP ze dne 1.6.2011 snížení téhož příspěvku na dobu již od 1.1. do 30.6.2011. Ani není zjistitelné, kdy byl uvedený přeplatek na dani žalobci doručen a zejména, kterého dne bylo ÚP doručeno potvrzení Finančního úřadu v Aši obsahující údaje o výši vyplacených preplatků na dani žalobci. Dle názoru soudu je nutné, aby si rozhodující správní orgány uvědomily nezbytnost, aby všechny rozhodné skutečnosti byly obsaženy ve správním spisu, protože na jejich základě je rozhodováno o žádostech občanů a tyto podklady jsou základem pro samotné rozhodnutí a bez nich je každé takové rozhodnutí potencionálně nepřezkoumatelné.*

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., dle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce,

který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, rozhodnuto proto bylo, jak uvedeno ve *výroku II. rozsudku*.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 21. listopadu 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně